

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Published tri-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n.
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
 Winnipeg, Man.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень:
 у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Стіваришівня "Українських Робітничих Вістей".
 Передплата на рік \$4.00

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

Непоміщені в газеті рукописи не зберігаються, ліба що дописувачеві
 визначити, що бажає звороту своєї рукописи на випаді її непоміщен-
 ня та залучити поштову марку на її пересилку.

ЗРІСТ УКРАЇНСЬКОЇ РОБІТНИЧОЇ ПРЕСИ В КАНАДІ
 З приводу розпочаття видавання "Українських Робітничих Вістей" три рази на тиждень.

З нинішнім числом "Українських Робітничих Вістей" починають виходити три рази на тиждень.

На перший погляд здається, що нема в тім нічого великого, нічого надзвичайного. Та коли приглянемо ближше цьому фактові, то мусимо прийти до закљючення, що поява "Українських Робітничих Вістей" три рази на тиждень є свідомством великої свідомості і організованості українських робітників в Канаді.

Адже-ж всім відомо, що велику частину українського населення в Канаді становлять не робітники, а фермери, особливо в західній Канаді, де Українці живуть в більшій числі. А помімо цього укр. робітники перевищують своєю організацією і пресою всі інші групи українського населення в Канаді. І це тоді, коли т. зв. патріоти і католики мають в своїх рядах не лише спору частину фермерів, але й всіх бізнесменів та інтелігентів і псевдоінтелігентів, а укр. робітники — ведуть всю свою роботу цілковито о власних силах, маючи в своїх рядах лише двох-трох інтелігентів.

І ось, коли ми подивимося в робітничий і протиробітничий табір, то що побачимо? Побачимо те, що українські "патріоти" в Канаді не здобулися навіть на видавання газети два рази на тиждень, а українські робітники, які вже через чотири роки видавали свою газету два рази на тиждень, — почали видавати її три рази на тиждень. Чи не є це найкращим доказом, о скільки вище стоїть українські робітники в Канаді від укр. "патріотів" ріжних покривів?

Треба ще також в інтересі справедливості сказати і те, що українську протиробітничу пресу піддержують, а то й видають, ріжні капіталістичні партії і релігійні секти. Це для нікого не є тайною.

А українську робітничу пресу в Канаді видають і піддержують лише самі робітники і бідні фермери. За цілий час свого існування "Українські Робітничі Вісті" не дістали від нікого, поза українськими робітниками і фермерами в Канаді та Злуч. Державах, ані одного цента. І тому ще більшою гордістю для укр. робітників і бідних фермерів є те, що "Українські Робітничі Вісті" почали виходити три рази на тиждень.

Та не лише в порівнянні до українського буржуазного табору українські робітники в Канаді стоять зі своєю пресою високо, поза українськими робітниками і фермерами в Канаді та Злуч. Державах, ані одного цента. І тому ще більшою гордістю для укр. робітників і бідних фермерів є те, що "Українські Робітничі Вісті" почали виходити три рази на тиждень.

Та помімо тих всіх похвальних сторін, українськими робітниками в Канаді далеко ще не все зроблено, що повинно бути зроблено. Одним із перших і найголовніших завдань українського робітництва під теперішню пору повинно і мусить бути — матеріальне забезпечення "Українських Робітничих Вістей" відчас видавання їх три рази на тиждень. Це мусять товариші добре собі запам'ятати і взятись шире до праці в користь своєї газети. Без цього неможливий є дальший наш поступ. Коли це завдання буде сповнене, тоді ми подумаємо про видавання "Українських Робітничих Вістей" що-дня. Ми свято віримо, що як товариші шире попрацюють цей рік для "Укр. Роб. Вістей", то на 1. марта 1925 р. ми побачимо наш орган щоденником.

Від себе редакція обіцяє зробити все, що є в її силі, щоби "Укр. Роб. Вісти" були найінтереснішою і найцікавішою газетою. Вона буде також присвячувати більше місця в "У.Р.В." інтересам бідних фермерів.

Подбайтеж, товариші робітники, о те, щоби Ваша одинока укр. робітничая газета в Канаді була забезпечена матеріально в 1924 році! Не допустіть до цього, щоби через брак фінансів вона не домогалась! Покажіть свою пролетарську свідомість піддержуванням робітничої преси, як Ви це і дотепер робили!

В СПРАВІ ЮВІЛЕЙНОГО ЧИСЛА "У.Р.В."

В зв'язі зі статтею "Українські Робітничі Вісті" три рази на тиждень", вміщеною в 15-ім числі "У.Р.В.", до нашої редакції вже надішли з ріжних місцевостей запитання — як святкувати п'ятилітній ювілей "Українських Робітничих Вістей", чи ювілейне число "Укр. Роб. Вістей" видає в побільшеному форматі, чи можна його замовляти вчасно і т. ин.

Щоби не відповідати на всі запитання з продовінок, ми одним подіємо до загального відома всім філіям й відділам Стів. У.Р.Д., відділам У.С. Р.П.К. і всім нашим читачам й прихильникам, що "Українські Робітничі Вісті" в день свого ювілею (в суботу 22. марта) вийдуть в побільшеному форматі, однак вийдуть в суботу, в самий день ювілею.

Святкувати ювілей всім вище згаданим організаціям ми пропонуємо в той спосіб:

Устроїти в суботу 22. марта, а де вигідніше — в неділю 23. марта, масові мітинги або мітинги-концерти і виступити на них а промовами про значіння робітничої преси в життю й боротьбі робітництва. А зокрема накреслити перед присутніми історію "Українських Робітничих Вістей": умовини, в яких "У.Р.В." появилася на світ, їх п'ятилітню боротьбу за своє існування, їх роль в освітній і організаційній життю українського робітництва й фермерства Канади і т. ин.

Матеріали про те, яке значіння має робітничая преса в життю й боротьбі робітництва, товариші можуть найти в "Укр.

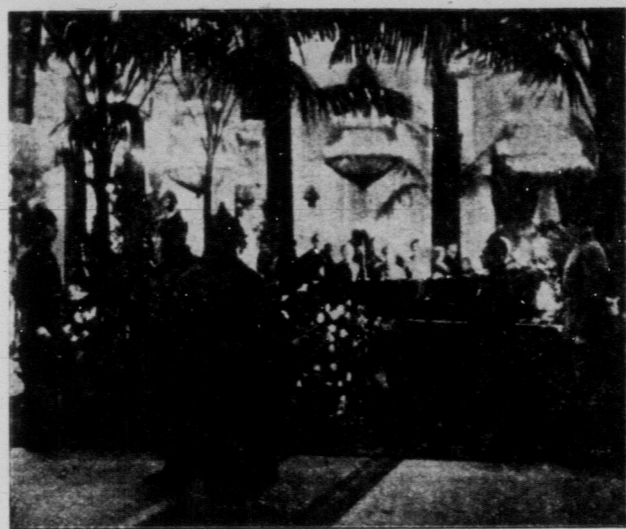
Роб. Вістях" з 1922 року, коли в літі велася кампанія помічи "У.Р.В." через покинування товаришів один другого. Історію п'ятилітнього існування "У.Р.В." і ті умовини, в яких вона появилася на світ п'ять літ тому назад, до певної міри знає кожний передовий товариш, що читає "У.Р.В." протягом цього часу й пильно слідив за боротьбою і розвитком робітництва в Канаді і його преси. Не зашкодять також товаришам, що мають виступати на мітингах, передати старі числа "У.Р.В.", які, ми віримо, зберігалися в товариствах, або в декотрих поодиноких товаришів кожної місцевості.

Також не пізно ще товариствам спровадити собі з нашої редакції гарно оправлені річніки "Укр. Роб. Вістей". Обов'язком кожного товариства мати ці річніки. На жалю у нас нема їх так много, щоби вистачило всім товариствам, але ще є певна скількість і ті товариства, що зголосяться перші, можуть їх одержати. Кожний гарно оправлений річник "Укр. Роб. Вістей" коштує \$6.00 з пересилкою.

На цих ювілейних мітингах, чи мітинг-концертах старатися якнайбільше зібрати для "Укр. Роб. Вістей" нових передплатників і заохотити задолжених виповнити свою передплату. Попри це, де товариші будуть уважати відповідним, занятися збіркою пресового фонду. Однак передплата мусить бути на першій місці, бо хто платить за газету, той читає, а хто читає, той знає.

Що-ж до надсилання привітів і матеріалів, які мали-б бути поміщені в ювілейній числі "У.Р.В.", то бажаним є, щоби надсилати їх завчасу. Телеграфічні привіти, щоби були в редакції не пізніше 18. марта, а матеріали-статті і дописи не пізніше 12. марта. В протилітній разі матеріали не будуть вміщені в ювілейній числі.

Нехай же день 22. марта буде святом українського робітництва і бідного фермерства Канади, буде днем якнайбільшого поширення "Українських Робітничих Вістей" серед українських трудових мас Канади й Злучених Держав.

Тіло Леніна лежить в Домі Союзів в Москві і коло него почетні сторожа червоноарміїців.

ЛЕНІНУ. *)

Журно гудуть на заводах гудки...
 Доли схилиють знамена полки.
 Море робочих в жалобі, в печалі —
 Ленін помер... світ здригнувся від жалю.
 Жалем серце в'яне,
 — Сльози вір туманять...
 Тебе немає...
 Помету глибоко сховаєм в серці,
 Грізні прокльони тамуєм в устах...
 Зараз не час ще за кров твою, брате,
 Ката проклятого смертною скарлати.
 Та знаємо, настане день,
 Препор кривавий в небо знесеться,
 Помсти вогонь з грудей зірветься,
 І створим вічний пам'ятник тобі, о брате!
 Брате, товаришу вірний, прощай...
 Тихо, спокійно в землі спочивай,
 Ми заповіти твої збережемо,
 Ними живем ми — з ними й умрем.
 І на могилі ще свіжий твій
 Квітву велику тобі ми даєм:
 Жити і вмерти за діло твоє.
 Спочивай же, тихо,
 Любий, милий брате,
 Думка ж твоя
 Хай між нами живе.
 Бо-вона велика,
 Ім'я ж твоє
 Вспалить віки й віки,
 Бо воно велике,
 Бо воно єдине,
 Гасло веселітву
 В останній борні.
 Хай же гудуть похоронні гудки...
 Хай нахилиють знамена полки...
 Леніна, брата, вже з нами немає...
 Слава на спомин лишилась сама...
 Слово безсиле, щоб вилити жалю,
 В грізних очах ми тамуєм печалью...
 Помсти година повинна прийти —
 Будьте ж до неї готові, брати!

*) Цей вірш вложив діти, вихованці літнього будинку ім. Т. Шевченка в селі Гайці, Люблінського району, на Харківщині. Вложивши волю його з висловів промови на мітингах в честь Леніна.

ТОВАРИШУ! Чи Ваш сусід є передплатником "Українських Робітничих Вістей"? Чи він взагалі читає яку газету-та чи інтересується тим, що в світі діється? Якщо ні, то чи зробили Ви щонебудь, щоби заохотити його до читання? Коли не зробили Ви цього дотепер, то зробіть зараз, такі ще сьогодні! Візьміть "Українські Робітничі Вісті", підліть до него і прочитайте йому, розясніть те, що йому неясно в прочитаному. Зробіть так сьогодні, завтра, а після завтра він сам передплатить собі газету. Цим Ви зробите дві корисні річи: для "Укр. Роб. Вістей" придбає передплатника і буде мати свідомого сусіда.

ТОВАРИШ.

Вмер Ленін. Ми ніколи вже не побачимо його високого чола, його голови, з якої у всі сторони розсидналась революційна енергія; не побачимо цих живих пронизуючих, уважних очей, його владних рук, всієї його кременної фігури, яка стояла на межі двох епох розвитку людства. Наче-б то перестала існувати центральна станція пролетарського розуму, волі, почуття, які незримими тонами переходили по мільйонах дровит у всі кінці нашої планети, де б'ється серце робітника, де твориться свідомість великої кляси, де гостряться зброя для його визвольної боротьби.

Милій! Незабутній! Великий! Тов. Ленін був і залишиться на всі віки єдиним, який ніколи не повторюється. Природою та історія завязали в ньому незвичайний вузол величезного розуму, надлюдської волі, особистої мужності, якій надзвичайної людськості, якій бувало лише в вибранців. Ці комбіновані сили дали нам генія Володимира Ілліча.

Ленін був перш за все Вождем, якого історія дає людству раз в сто років, від імені якого потім рухнуть нові ери. Він був надзвичайним організатором мас. Як велителю шов він попереду людського потоку, керуючи ним, творючи з незчислимим людських одиниць дисципліновану армію праці, кидаючи її в бій, знищуючи ворога, опановуючи стихію й організуючи прожектором свого великого розуму вулиці та завулки, де чути рішучі кроки робітництва, що йде під червоним прапором.

Що-ж робило т. Леніна таким геніальним виразником думок мільйонів робітників і селян? Перш за все його надзвичайна чутливість до інтересів мас.

Наче-б то т. Ленін мав якусь, невідоме нам шесте чуття, що дозволяло йому слухати, як росте трава, як біжить та дзюрчить під землею струмочки, якими думками повні голови мільйонів працівників землі.

Він, як ніхто, вмів слухати. Він терпеливо й уважно слухав сацдату старої армії, селянина далекої губернії, робітника-металіста.

У випадковій розмові з селянкою він черпав знання настроїв села. З записки робітника на мітингу він, цей наймудріший з нашої партії бачив і відчував якими стежками біжать думки робітничої кляси. Кожну людину він розумів йому лише властивою здібністю, наче-б то знаходив з тисяч потрібну йому ниточку, розмотував клубок соціальних взаємовідносин, складних запутаних вузлів. Перед його чима проходила картина життя мільйонів, картина класових взаємин.

У Леніна був незвичайний талант говорити з людьми, підходити до них остільки близько й остільки інтимно, що вони самі несли йому всі свої сумніви, запитання, потреби. З кожним т. Ленін знаходив сильну мову. Тому т. Леніна всі вважали чарівним. Дійсно він чарував людей. І вони йшли до нього не як до начальника, хочаб армії пролетаріату, але як до найкращого друга й товариша, найсвітлішого, наймудрішого й найдосвідченішого дорадника. І він об'єднував людей навколо себе таким цементам, який подолати, розмити, не може ніяка сила. Навряд чи можна найти в історії такою другою Вождя, якого б так любили бойові товариші. Він ставився до Леніна незвичайно. Всі його любили. Не лише цинили його світлу голову, його залізну руку. Він навчав з людьми звязок непомітно.

ми інтимними ниточками. Він був свій, близький, рідний. Він був у повному розумінні цього слова товаришем. "Товариш" — це велике слово, якому належить майбутнє.

Простота т. Леніна — простота генія. Такими будуть коліса людської взаємовідносини. Він знаходив прості, звичайні слова, прості, всім зрозумілі гасла, знаходив вирішення найскладніших задач. Всякі "вікрутаси" були не в характері т. Леніна. Він ніколи не ставив у позу. Він ненавидів усе подібне, висміював цю прокляту спадщину старого, що тягала над нами. Він знав цінну роботу, справжньої роботи... Він був найлітшим ворогом всякої безмістовної балаканини.

Але разом з тим він був диктатором у крайшом розумінні цього слова. Пересичений наче губка всіма соками землі, перетворивши в своїй чудесній умовій лабораторії досвід сотень тисяч людей, він одночасно мав рукою нів за собою як авторитет, як той, кому належить влада, як могутній Вождь. Він ніколи пасивно не регістрував подій. Він один міг їти проти течії, лише силою свого велетенського темпераменту. Таким і повинні бути справжній Вождь.

Тов. Ленін залишив нас навзаєш.

Перенесемо ж всю нашу любов до нього на його рідну дитину на нашу партію. Хай буде вона повна його духом, його розумом, його волею, його мужністю, його відданістю робітничій клясі.

Будемо ж уважно всі разом прислухуватись до мас, — як це робив тов. Ленін — наш Вождь, наш мудрий вчитель, наш милий, наш безцінний товариш.

Бухарін.

Передові члени Російської Комуністичної Партії несуть тіло В. І. Леніна на місце вічного спочинку.

ПО БІЛОМУ СВІТІ.

ФРАНКИ ТАКОЖ ЛІТАЮТЬ.

У Франції, в серці імперіалістичної Європи, скоїлася пригода. Франк подівся в долину.

Буває, бачите, всяко в природі. Птиці-летять в гору, а гроші в долину. Як вони летять в долину, це вже їх діло. Але чому французські франки летять в долину?

Хто його зна! Кажуть, що вони пхнули в долину німецьку марку. А вже звісно, що хто кому яму копає — сам в нього попадає. Кажуть також, що франки рятують польські марки, а тепер марки тягнуть за собою франки.

Щоби відбити раз на все охоту маркам та франкам падати в долину, я пропоную:

Скакати рзозоружно конференцію адміралів суходупних флотів і на цій конференції перевести увагу про збудовання флотів суходупних субмарин (пілзему флоту), яка пірнувши в тьму крамішню, вилетювала-б там падаючи марки й франки.

Головним командантом тієї

флотії зробити Пуанкаре, а матросами: Стінесса, Секта, Мілерана, Фоша, Вітоса, Падуського і прочих.

Нехай хлопці попливають в огненім морі кипучої смоли. Там можуть набратися більше практики, як би ліпше удосконалили пекло на землі.

ШУКАЄ СПРАВЕДЛИВОСТИ.

Ньюорекський фінансіст (грішний чоловік) Френк Вандерлін бунтується проти гіпокрітизму, корупції, нечесності, несправедливості, наєльства (сіреч — злодійства), що панують в Злучених Державах в урядових, капіталістичних і навіть газетярських кругах.

— Ми нічого не знаємо, що-робиється в Вашингтоні, бо газети нам не дають правильних вісток, а навіть щоб хотіли дати, то... не можуть, каже Вандерлін. А тут всюди крадіж, навіть в бюрі ветеранів війни за демократією шахрайства.

Якщо Вандерлін дійсно хоче, щоби люде знали дещо про

гіпокрітизм, корупцію і про всі інші прикмети капіталізму, то нехай сам перший скаже людям, як він нажив свої мільйони.

ГОП! ЧУДО — НЕ РИПИНДІЯ!

— Рипиндія вдарилася в гумористику. Хто-б сподівався. В кожнім числі "Укр. Гол." вона воює з московськими большевиками на Україні. То там, то самі піднімає на Україні повстання, мордує Жидів і то саме тоді, як останній її "sweetheart" Симон Петлюра зрезигнував з У.Н.Р., а Грушевський і Тютюнник зрадили У.Н.Р. і перейшли до большевиків.

Побиваючи большевиків, Рипиндія одночасно сватється до них. Так виходить з її відповіді якомусь І. В., з Мелвія, Саск, в рубриці "Переписка редакції і адміністрації". Ось що вона там між иним пише:

"Ми не стоїмо з большевиками в таких добрих взаєминах, щоби могли подати вам точні інформації у всіх справах, які порушуєте".

Значить, "в таких добрих" не стоїмо, але в деяких, т. так? Ах ти-ж задріпана!

Мусій.